

Tack, kära medarbetare.

Jag ägnar denna bok till er.

Tack Picea, lilla granfröken för din oro att inte duga, din ängslan över att vara för vanlig. Som du själv säger: "Alla talar ju alltid om att hugga ned gran för att få plats med löv."

Tack Silvestris, hjältetall, för ditt djärva hjärta och din stolta stam. Din outtröttliga strävan vidare bär alltid fram min dröm.

Tack Betula, björken fin, för din humor och optimism. Din aldrig sinande vilja till fest. Tack för att du gör så fint. Som du själv säger: "Äh, kom så dansar vi!"

Tack, Juniperus, du vresiga en, för din seghet och överlevnadsförmåga. Din vägran att ta emot alltför många goda råd. Tack för den sällsamma vishet du bär: envisheten.

Tack Sorbus, du magiska rönnebarn, som med din naturligt snedvridna syn har gett helt andra perspektiv på tillvaron. Ingen kan trola som du!

SMÅ UNDER AV SÄLLHET SAMLADE HON I SIN KORV.

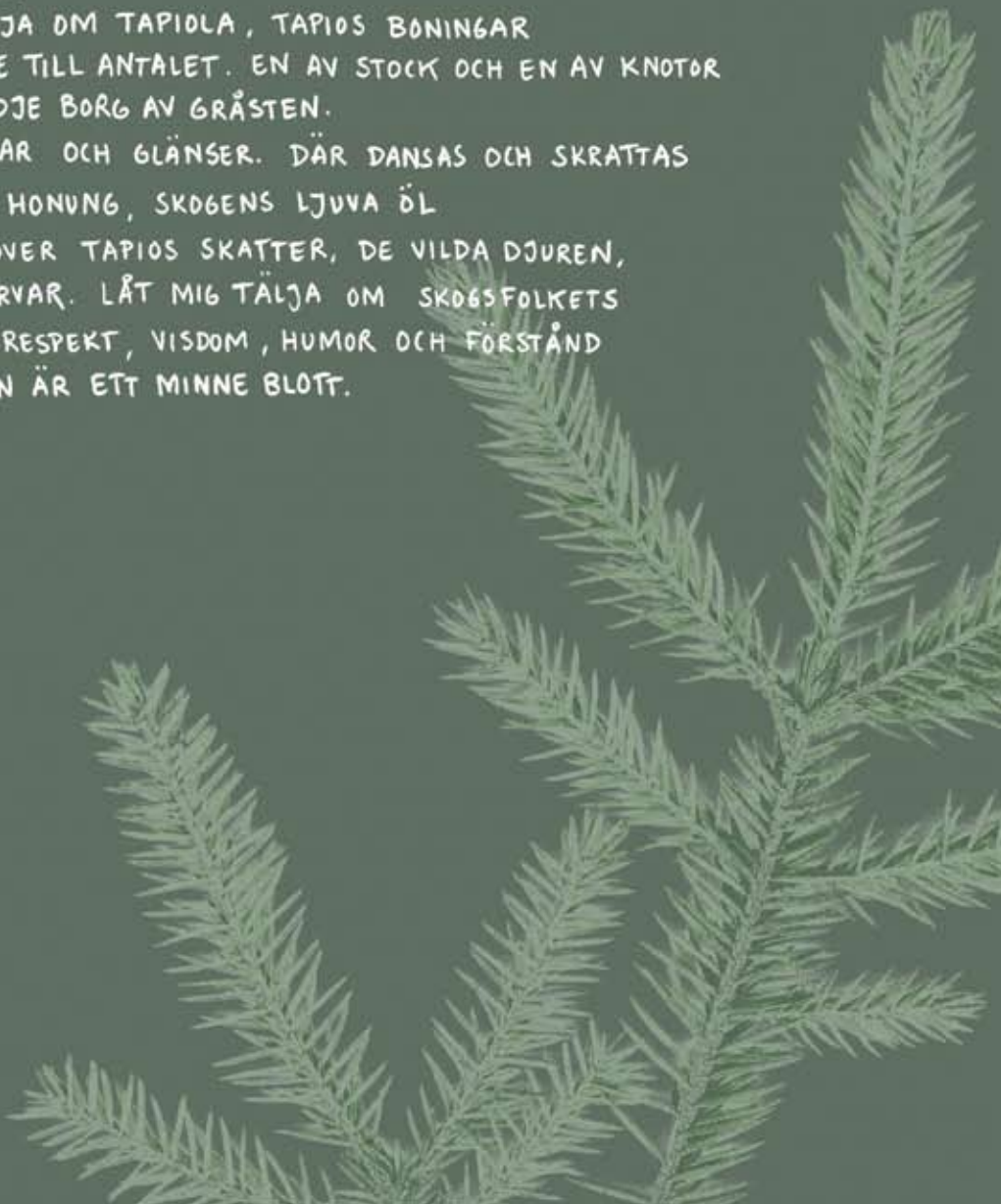
VILDVUXNA, KRÖKIGA, FRIA SÄGOR I TRÄ.

OM HON INTE PLOCKADE DEM OMEDELBART OCH
TÄLJDE DERAS UNIKA HISTORIA SÅ FÖRSVANN DE
LIKA SNABBT SOM ETT RÅDJURSKID I JULI.....

... TY DE VAR GJORDA AV ÖGONBUCK
OCH LIKA SKÖRA SOM LIVET SJÄLVT.

LÅT MIG TÄLJA OM TAPIO, VISE RÅDAREN I SKOGEN.
I GRÅBRUNT SKÄGG, MED PÅLS AV MOSSA OCH EN
HATT AV RIS. LÅNGHALSADE HERREN SOM SKILDRA
I SÅNGERNA. LÅT MIG TÄLJA OM HANS MAK,
MÄKTIGA MIELIKKI, FRIA FRUN AV DJUREN,
VÄGVISERSKAN BLAND GRANAR, HON MED ALLA NYCKLAR.
LÅT MIG TÄLJA OM DERAS BARN OCH VÄNNER.
TELLERVO, SKOGENS VIGA DOTTER MED HONUNGSFLÖJTEN,
NYRIKKI OCH TUULIKKI, VINDENS SÖN OCH DOTTER,
TUOMETAR, HÄGGENS BESKYDDARINNA,
HONGATAR, FURANS GODA VÄRDINNA.
KATAJATAR, ENENS SKÖNA JUNGFURU, PIHLAJATAR, RÖNNENS
LILLA FLICKA.
LÅT MIG TÄLJA OM TAPIOLA, TAPIOS BÖNINGAR
SOM VAR TRE TILL ANTALET. EN AV STOCK OCH EN AV KNOTOR
OCH EN TREDJE BORG AV GRÅSTEN.
DÄR GLITTRAR OCH GLÄNSER. DÄR DANSAS OCH SKRATTAS
DÄR BJUDS HONUNG, SKOGENS LJUVA ÖL
OCH DÄR SOVER TAPIOS SKATTER, DE VILDA DJUREN,
I TRYGGT FÖRVAR. LÅT MIG TÄLJA OM SKOGSFOLKETS
GIVMILDHET, RESPEKT, VISDOM, HUMOR OCH FÖRSTÅND
INNAN SÅGAN ÄR ETT MINNE BLOTT.

RÄDS EJ KATASTROFEN, OM ALLT GÅR ÅT SKOGEN
SÅ GÅR DET ÅT RÄTT HÅLL.

SÅ
SOM JAG LÄNGTAR EFTER TRÄDETS TRYGGA RÖTTER
... ATT INTE VANDRA KRING.
LÄNGTAR KANSKE TRÄDET EFTER MINA FRIA FÖTTER
... ATT FÅ VANDRA KRING.

LÄNGS EN STYRD VANDRING I SKOGEN, EN VÄGLEDANDE, VÄLMENANDE RUTT,
GREP EN ROT MIN FOT FÖR ATT FÅ MIG ATT STANNA.
SE, MIN TANKE, MIN LISTIGA KRUMELUR. I SKOG HAR ALLA EN UNIK STIG ATT VANDRA.
I SKOG FÅR ALLA EN PERSONLIG LÄRDOM. VIK NU AV DENNA SKEVA VÄG TILL ANNANS MÅL.
FÖLJ DITT EGET FINURLIGA SPÅR.

HASTA, HASTA
ATT VARA VARSAM.
SKYNTA, SKYNTA
ATT LÅTA VARA.
DET ÄR BRÅTTOM NU,
RIKTIGT BRÅTTOM
ATT GÖRA
INGENTING.